

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Hec est noua queda[m]. singular[is] atq[ue] rara legenda.
ex alijs sex lege[n]dis collecta et perfecta. tractans de
origine. et vite. ordine. de conuersione. ac magistrali
disputatione. ast de ...**

Petrus <Frater>

Argentin[ae], 6.IV.1500

Capitulum decimumoctavum. De imperatrice et porphyrio

[urn:nbn:de:bsz:31-333645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-333645)

De primo martyrio b. ka. xxxi

Hic tyranni ministri eam vestibus exuentes, ferreis virgis corp⁹ eius tenerum lacerabant. Et dū verberando alij deficiebāt: alij statim succedebāt. Nam interim virgo katheria constans, et deum laudans in verberib⁹, et gratias deo agens. Sciscitabatur autē tyrannus, an si verberibus fracta, regis mandatis vellet esse obediens, vt tunc relaxaretur a pena. Sed virgo beata feriente robustior, imperante rege sublimior: sciscitanti constanter respōdit. **Q**uam impudentissima mens tua excogitare potest. Ego per penas illi me reddere habeo, qui me p⁹ penas redimere dignatus est. Talibus cruciatibus quādoq³ vt spero me videbis cū sanctis in gloria, tu vero eternis deditus cruciatibus dolebis tanta et talia in me et in alijs famulis dei preualluisse. Claudis hinc exiit suu regis virgo regia in car-

cere tenebroso, fame et siti bisseis diebus cruciāda, sub p⁹ finito edicto, ne lumen celi videat, et ne aliud q³ tenebras horrendas respiciat. Sed nec in his x⁹ps famulam suam deseruit. Assunt enim illi, angeli de celo confortantes eam, et inestimabili claritatis fulgore locū carceris irradiantes, adeo vt custodes qui a foris excubias obseruabant, p⁹ timore nimio in stupore mentis conuerterent. Nullus tamen eorum tyranno q³ viderat dixit, aut referre p⁹ sumpsit p⁹ sua feritate.

Capitulū decimum octauū.

Quomodo imperatrix et miles porphirius militie princeps. Intrans carcerem viderunt katherinam sedentem inter sanctos angelos in carcere, et quomodo eos in fide x⁹pi informauit, et quomodo conuersi sunt ad x⁹pm. Similiter quomodo porphirius conuertit ducentos viros sibi subiectos, ad fidē xpianā.

B

Capitulum XVIII

Accidit
autem interea
ut maxentius
pro causis in
stantibus extre
ma regionis
profinia adiret. Pernotuit in
terrim regie crudelissima vi
ri sui sententia de beata ka
therina, qualiter se inno
centem virginem per sapien
tes predictos tractasset. Et
quomodo illi prudentissi

mis ex verbis puelle deu
cti, et ad fidem christi puer
si, gloriosa passione de mun
do migrassent. De quo fa
cto vir eius indignatus dum
virgo deus libamina offer
re noluisse, diris cesam seoz
pudibus sub arca custodia
carceris inserit recludi, ubi
per duodecim dies iuxta res
gis crudelis sententiam pu
ella innocens nullo cibi ali
mento frueret. Audiens autem

De impatrice et por. XXXII

regina ferale coniugis editum, quibus gentili errore teneretur, tamen animi ingenuitate tenere etatis miserat puellam. Fitque anxia videre faciem virginis, et ei colloqui affectat, sed ne id commereat vir eius vehementer formidat. Talia meditatio regina domum solitaria iam bulat, fit illi oratio euentu obuiam princeps militie quamdam, Porphirius nomine, vir strenuus et serenus, et quantum ad seculi dignitatem consilio prudens, fide promptus et constantis, amici secretum intra claustra silentii constantissime seruans. Hunc ad se euocans impatrix angusta, aperit ei voluntatem suam, simulque postulat ut amotis aut placatis custodibus carceris, visu et colloquio virginis potiretur. Nam necesse est inquit, ut tibi o porphiri ea que me sollicitat aperiam. Multa, nam, hac in nocte per visum passus sum, quorum ambigua reuelatio, me adeo suspensam redidit, ut in quodcumque horum exitus, siue in aduersum si

ue in prosperum vertatur ignoro, eorum tamen aliquem euentum mature mihi superuenturum certissime cognosco. Videbam sane hanc de qua loquimur puellam, intra septa domicilij sedentes inestimabili claritate circumfultam, et viros dealbatos circumfidentes, quorum vultus inspicere pre claritate non poteram. Illa autem me intuens iubet propius accedere et de manu vnius eorum qui assistebat coronam auream accipiens, capiti meo imponebat dicens mihi hec verba. Ecce tibi impatrix corona e celo mittitur, a domino meo ihesu christo. Qua ex visione suspensa, nec somnum capere nec ore vnius momento quiescere possum, ita cor tremulum me ad videndum virginem exagitat. Per te ergo mihi viam ad puellam eundi, et videndi facultatem dari precor o porphiri. Cui porphirius respondit Tuum est domina angusta imperare quod vis, meum vere est perficere que

Capitulum XVIII

subes. et hoc animo constanti.
Uñ et me ad hoc promptus
inuenies famulū. licet im-
peratoris iram sciā pro cer-
to nō me posse vitare. si rez
sciuerit. Nam de puella de
qua loqueris crudeliter ab
impatore actū constat. quia et
ego interfui quā ab extremis
finibus regionis sapientes cō-
uocatos disputare constituit
aduersus puellam. Sed et
pmissis muneribus si victas
redderent vehemēter inci-
tauit. Illi autē aduersus eā
stare. nec vna hora pualue-
rūt. sed illico pueri. deum
hūc quem puella p̄dicabat
publice fatebant. vñ et indi-
gnatus impator om̄s igni-
bus tradi impauit. In quibus
illud insigne miraculū con-
tigisse vidi et ego. quod in his
om̄ibus nec in capillis nec in
vestimentis eorum vlla lesio
ignis apparuit. Qua ex re
fateor o regia. ex illa die sic
verba illius. quibus ip̄a de-
os nostros exprobrauit. sic
in quibus cor meū conturbando
solicitaui. vt quicquid d̄us
et bibebamus. totus fr̄uo-
lum deputem et inane. Uñ
nisi lex nostra xp̄ianorum se-

ctam penitus abhorruisset
facile quod poterat me ad cul-
tum xp̄i impellere. Sed quo-
niam tu opportune vtrupto
psiliū meū pueniendo cō-
mones. quid aliud restat.
nisi vt custodes carceris
ad voluntatē nostram infle-
ctamus mercede. vt et ipsi
hoc ipsum celare studeant.
Nec mora porphiri⁹ prin-
ceps ad p̄sensum eorum custo-
des emolliuit. Igitur prima
vigilia noctis regina et por-
phirius p̄cedūt ad carcerē.
Et introeuntes viderūt eū
inestimabili claritate vndi-
que choruscare. ex cuius ful-
gore p̄territi. corruerunt in
terram. Non inestimabi-
lis odor suauitatis naribus
eorum infusus. ad spem melio-
rem eos p̄fortauit. Surgite
te inquit virgo egregia et ne
p̄neatis. quia et vos xp̄s vos
cat ad palmā. Surgentes
autē p̄templati sūt puellam
sedentē. et angelos dei plas-
gas et carnis scissuras aro-
matico vnguento circumfo-
uentes. quibus caro. et cutis
sup̄ficies in admirabile ver-
tebatur decorem. Viderūt
etiam et seniores circūsedē

De imperatrice et po. XXXIII

tes quoꝝ vultus inedicabi
li lucis candore emicabant
Horuz ab vno qui astabat
ꝑꝑi virgo coronam accepit
velut aureo colore rutilan
tem. z regine capiti imposu
it. Dixitqꝫ circūsedentibꝫ
senioribꝫ qui erāt spūs cele
stes. Nec est illa dñi mei d
qua postulauerā regīa. quā
militie z corone nre a deo
ꝑꝑortem fieri mihi de popo
scerā. Sed z hūc q̄ assistit
militē in nostre sortis nre
rum ascribi volumus. Ad
hec illi inquit o preciosa
ꝑꝑi margarita. sup his. pre
ces tuas ille suscepit. ꝑ cuiꝫ
amore et honore flagella et
carceris horrorem ferre nō
timuisti. Sed z eterno mu
nere ab ipso tibi collatū esse
constat. vt ꝑ q̄buscūqꝫ ma
iestateꝫ ipius interpellau
ris: impetratū votū tuū re
portabis. Hos autē qui visi
tatiōis gratia tibi assistunt
scito inter primitias laborū
tuoz iam ascriptos. quos
triumphali passiōe añ te ce
lica regna excipient corona
ros. Sop vero militie tue
agone pacto. te ille imorta
lis sponsus tuus intra vite

lanuā eterne. suscipiet. vbi
tibi modulis dulcibꝫ indes
sinenter celsica organa reso
nabūt. vbi z clarissima vir
ginū turba inter lilia roseis
floribꝫ vernātia sequuntur
agnū quocunqꝫ terit. His
dicis beata ꝑꝑo katheria.
reginā ꝑꝑolatorū cepit dicēs
Jam o regina forti esto aio
quia post hoc tridnū itura
es ad deū. Ne ergo momen
tanea tormētoꝝ genera for
mides. q̄a nō sūt condigne
passiōis huiꝫ ꝑꝑis ad futu
ram z interminabilē gloriā
que talibꝫ ꝑꝑarat a ꝑꝑo. et
q̄ ꝑ ꝑꝑo penis passis mer
catur. Ne ergo vcrearis in
quā regis ꝑꝑalis: aut morta
lis sponsi minas vel penas
qui hodie in sua supbit po
tentia. z cras putredo futu
rus est z vermīs. Ne vere
aris inquā eius consortium
aspernari. ꝑ rege eterno z is
mortali sponso scz dño nro
ihu ꝑꝑo. qui ꝑ caducis bo
nozibꝫ donat eterna ꝑꝑmia:
et ꝑꝑo trāsitoris bonis lar
gī gaudia sine fine mansu
ra. Ad hec verba ꝑꝑginis be
ate: ꝑꝑbirius q̄ ꝑꝑime cos
boris ꝑꝑfecturaz agebat. et

Capitulum XVIII

magnis rerum possessionibus pollebat. cepit rogando virgini insistere. quoniam illa essent premia que christus meritibus suis pro damnis temporalibus recompensabit. Cui virgo. audi inquit oportet porphiri et animaduerte. quod hominem mortalem quis sit potens. qualibet diues aut incolumis. nulla tamen vnquam tanta vigilantia tantaque circumspectio eum promunire valet cuiuscumque etiam conditionis quin in suo statu immutetur. Intuere diligentius quam breuis est vita hominis. Ipse denique rerum diuitie quantulibet longo tempore in magno labore quesite. quam celeri lapsu effluunt. Quid enim forentes quoniam monte aliud clamant. nisi res premonia sublata? Aduerte an ipse vrbes eiusdem dignitatis statum ad huc retineant. quo priore tempore fundate constituerant. Quod si ita est ymmo quod ita est. nunc in aduersum mentis defige intuitum. Et quod interrogando sciscitaris que sint et quanta illa premia que suis christus pro transitorijs rependit. sic ac

cipe. Porro si hec que sunt sub celo. sunt tam fluxa atque fugitiua aliquo modo forent expetenda. cur non multo magis quam super celos sunt firma et stabilia. humanas mentes non oblectarent: presertim cum illa seipsum temporalia nec ad votum possint retineri. et ista semel accepta non possunt amitti. Mundus iste velut carcer tenebrosus est. in quo nullus ita nascitur ut non moriatur. Illa autem superna premonia pro qua fit mundi contempnus velut ciuitas est. que sole nunquam indiget. vbi nulla turbat aduersitas. nulla necessitas angustat. molestia nulla inquietat: sed perbennis gloria. iocunditas et leticia eterna. felicitasque in ea regnat sempiterna. Si queris quod ibi sit. vbi tanta gloria ac talis beatitudo consistit aliter dici non potest. nisi quicquid boni est. ibidem est. et quicquid mali est. nusquam ibi est. Quod inquis bonum illud est? Dico tale est. quod oculus non vidit. nec auris audiuit. nec in cor hominis ascendit que preparauit deus diligentis

De imperatrice et por. XXXIII

bus se Ad hanc felicitate m
quidam diuicijs constipa
tus anhelabat dicens. Us
quo deus in hoc squalen
tis mundi puluere me reti
nes. Usquo sicietem ad
te spiritum inter carnis er
gasculum retines. Usque
quo prolögatur incolatus
meus. Hec est illa deside
rabilis patria: vbi non est
luctus neq; clamor: neq; do
lor. sed absterget deus om
nem lacrimã ab oculis san
ctorum. De qua dicit vn
propheta ex suis. Sacia
bor cum apparuerit gloria
tua. Parua quidem sunt q
dico tibi. sed rerum experi
entia senties. ea si fidelis vl
q; in finem pseueraueris.

Capitulũ. XIX

quomodo imperatrix por
phirius parati ad martyri
um procedunt de carcere.

Et quomodo porphirius
conuertit plusq; ducentos
milites suos ad fidem chri
sti. Et quomodo christus
venit ad beatam katheris
nam: solans eam. Et quo
modo rex psentari sibi ius
sit puellam. et videns eam
tam pulcrã. quam tamen
fame iam quasi perisse cre
debat. furore repletus car
ceris custodes perdere vo
lebat. quos et katherina ex
cusauit vt innoxios. Et quo
modo impator iterato san
cte vrgini persuasit iniqua
Et de pulcherrima ipsius
responzione ad illum. predi
cendo eidem mortis vindi
ctam. quam deus per chris
tianum facturum erat de
ipso Et quomodo de respõ
sione sancte. furiosus tyran
nus turbatus est. et ad cir
cumstantes ministros mã
dauit virginem supplicijs
deficere et perire.

B iij